

7 luty 2024

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XVI, NUMER 680

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 21.02.2024 r.

Kochani. Kolejny etap naszej formacji. Troszkę inny. W naszych rozważaniach bogactwa Kościoła, mieliśmy różne litanie: Loretańską, do Serca Jezusowego, do Krwi Jezusa, do św. Józefa. Tym razem chciałbym Wam pokazać bogactwo Kościoła w litanii do Imienia Jezus. Jest to moment, w którym możemy popatrzeć na Jezusa z innej perspektywy.

Ten etap formacji będzie się składać z dwóch części:

cz. 1 – Litanie do Imienia Jezus – odmawiamy ją w intencji wiary w naszych rodzinach.

cz. 2 – czytamy rozważanie przekazane na dany dzień z książki: „Najświętsze Imię Jezus. Teksty do rozważania wezwień Litanii do Najświętszego Imienia Jezus” aut. Jolanty T. Wojnar. Później zapisujemy w swoim zeszycie formacji to co jest dla nas najważniejsze.

Przypominam, żeby formacje robić sobie w ciągu całego tygodnia wyłączając środy – to czas formacji we wspólnocie. Całość tej pracy potrwa do 14 maja, wyłączając także czas i przerwę świąteczną.

Cała formacja powinna potrwać ok 15 min.

Przypominam, że dalej obowiązuje nas codzienna modlitwa Anioł Pański w intencji wspólnoty oraz zachęcam do postu w intencji wspólnoty każdego 12 dnia miesiąca.

**Na owocną pracę, błogosławieństwo +
s. Damian, Pasterz**

Czwartek

1. *Jezu, Synu Boga żywego, zmiłuj się nad nami*
„Panie Jezu, jesteś „PANEM – ku chwale Boga Ojca” (Flp 2,11)

Jesteś prawdziwym Synem, zrodzonym przez Ojca przed wiekami i jedynym wiarygodnym świadkiem Ojcostwa Bożego. Jesteś jednorodzonym Synem Ojca Przedwiecznego. Twoje pochodzenie od Ojca jest Odwieczne: nie ma początku ani końca. Jesteś współistotny Ojcu, stಾನowisz Jedni z Nim. Masz tę samą naturę Boską co Ojciec. Jesteś Bogiem żywym jak Ojciec: Bogiem – TYM, KTÓRY JEST (por. Wj 3,14; J 8,23.28.58).

Jesteś Bogiem żywym, który jest źródłem życia, ożywiający, stwarzający i podtrzymujący w istnieniu wszystko, co chcesz. Bez Ciebie nic nie możemy uczynić. I nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przez Ciebie (por. J 14,6).

„Boga nikt nigdy nie widział” (J 1,18), lecz nadeszła pełnia czasu, zesłał Cię Bóg Ojciec, byś narodził się w czasie jako prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek (por. Ga 4,4), byś był Emmanuelem – Bogiem z nami, byś zaświadczył o Bogu żywym, w Trójcy Świętej jedynym, byś przyniósł nam orędzie o zbawieniu i zbawił nas (por. Ef 1,7), krzyż i zmartwychwstanie.

Po Twoim zmartwychwstaniu Bóg Ojciec obdarzył Cię pełnią Boskiej władzy, dał Ci tron po swojej prawicy (por. Ps 110,1), wszystko poddał pod Twoje stopy (por. Ps 8,7), w Twoje ręce (por. J 3,35) i ustanowił Cię Głową Kościoła świętego (por. Ef 1,22) – naszej Matki, która nas zrodziła, żywi, umacnia i prowadzi do życia wiecznego w Bogu. Z miłości przeznaczył nas Ojciec dla siebie jako przybranych synów (por. Ef 1,5), by Jego Syn Pierworodny miał wiele siostr i braci.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Danuta Partyka
diakonia modlitewna

Dawid Przydział
diakonia uwielbienia

Alicja Cyrnek
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Bartłomiej Medygrał
diakonia liturgiczna

**Katarzyna Świder
Magdalena Rząsa**
diakonia wprowadzająca

**Klaudia i Konrad
Przydział**
diakonia medialna

**Joanna i Wojciech
Wojdyło**
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb
diakonia miłosierdzia

Dzięki Tobie, Jezu, dostępujemy udziału w dobrach niebiańskich. W Tobie będziemy istnieć ku chwale Bożego majestatu przez wieczność całą (por. Ef 1,11-12) jako święci i nieskalani przed obliczem Boga żywego (por. Ef 1,4).

Piątek

2. Jezu, odbłasku Ojca, zmiłuj się nad nami

Panie Jezu, jako Pierworodny Syn Boga Ojca (por. 2 Sm 7,14), „jesteś odbłaskiem Jego chwały” (por. Hbr 1,3) i Jego obrazem (por. Kol 1,15). Jesteś Bogiem wiecznym, tak przenikniętym Ojcem, a Ojciec Tobą, że jesteś równy Ojcu co do Istoty i Bóstwa i stanowisz jedno z Ojcem (por. J 10,30). Jednocześnie jesteś inną Osobą Trójcy Świętej. Wszystko przekazał Ci Twój Ojciec. Nikt też Ciebie nie zna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Ty, Panie Jezu, i ten, komu zechcesz to objawić (por. Mt 11,27).

Przyszedłeś na świat „w imieniu Ojca” (J 5,43) i wszystkie Twoje słowa i czyny mają źródło w Ojcu. Nie mógłbyś niczego czynić sam z siebie, gdybyś nie widział Ojca czyniącego (por. J 5,19), bo Ty żyjesz całkowicie dla Ojca (por. J 10,17). Kto Ciebie zobaczył, zobaczył także i Ojca (por. J 14,9), bo Ty jesteś w Ojcu, a Ojciec w Tobie, To Ojciec, który trwa w Tobie, dokonuje wszystkich dzieł Bożego miłosierdzia.

Wierzymy w to nie tylko ze względu na cuda, których dokonujesz. Wierzymy, bo ty tak powiedziałeś (por. J 14,10-11), a Bogu trzeba wierzyć: „Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego” (Łk 1,37). Bóg Ojciec, który trwa w Tobie, dokonuje i teraz jeszcze większych dzieł, bo Ty jesteś u Ojca (por. J 14,12).

Przyszedłeś, by świat dowiedział się, że jesteś bez reszty rozmiłowany w Ojcu, a Ojciec w Tobie, i tak czynisz, jak Ci Ojciec nakazał (por. J 14,31), do końca, aż do oddania na krzyżu swego ducha Ojcu (por. Ps 31,6; Łk 23,46). W tym objawia się miłość Ojca ku nam, że „nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał” (Rz 8,32) i posłał jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy (por. 1 J 4,10). W tym objawiła się miłość Ojca ku nam, że jesteśmy stworzeni przez Boga na Jego obraz i podobieństwo i zostaliśmy zaproszeni przez całą Trójcę Przenajświętszą do udziału w tajemniczym, niewysłowionym życiu oraz w odwiecznej miłości Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Sobota

3. Jezu, jasności światła wiecznego, zmiłuj się nad nami

Boże Ojczy, w Tobie jest początek światła, bo Ty jesteś „Prażródłem” wszelkiego światła we wszechświecie. Stwarzając świat swoim słowem, rozkazałeś, aby w ciemnościach zabłysła światłość (por. 2 Kor 4,6). Ona jaśnieje pełnym baskiem w Twoim Synu – Słowie Wcielonym, który oświetla swoją jasność całą wieczność!

Panie Jezu Chryste, jesteś Bogiem z Boga, Światłością ze Światłości. Jesteś wiekiutą Światłością świata, jaśniejszą od słońca, potężną, nieprzemijającą. Jesteś Światłem na oświecenie pogan (por. Łk 2,32a). Przyszedłeś do wszystkich pokoleń, ludów i narodów (por. Łk 2,30-31), by Twoje „zbawienie dotarło aż do krańców ziemi” (Iz 49,6: por. Dz 13,47). Jesteś też chwałą ludu Twego, Izraela (por. Łk 2,32b). W Syjonie – Twoim świętym Kościele – złożyłeś zbawienie dla Izraela – Twej ozdoby (por. Iz 46,13). Oświeć, Panie, wszystkich, „co w mroku i cieniu śmierci mieszkają” (Łk 1,79), którzy trwają w ciemnościach grzechu i niewiedzy.

Oświeclają też perspektywę naszego życia, byśmy nie zbłądzili i nie weszli przez szeroką bramę na przestronną drogę, „która prowadzi do zguby” (Mt 7,13), lecz wybrali ciasną bramę i wąską drogę, „która prowadzi do życia” (Mt 7,14), do bram królestwa wiecznej światłości.

I wszystkich odrodzonych Twą łaską na chrzcie świętym, naznaczonych pieczęcią Ducha Świętego, uczyń, Panie, swoją wyłączną własnością. Zmazałeś nasze winy i zostaliśmy w Ciebie obleczeni. Otrzymaliśmy naturę podobną do Twojej. Staliśmy się przybranymi dziećmi Boga Ojca, dziedzicami nieba.

Odrodzeni w Tobie, Panie Jezu, mamy udział w Twoim ciele i Twojej krwi. Stajemy się nowymi ludźmi. Lecyzs stopniowo rany naszych dusz i ciał po grzechu pierworodnym, przywracasz pierwotną świętość i sprawiedliwość, jaką Bóg przewidział, stwarzając pierwszych ludzi w raju.

Uczyń nas, Panie, światłością w Tobie i solą ziemi, ogarnij nas płomieniem Twojej miłości, byśmy byli jak zapalone pochodnie, które oświetlają innym drogę, byśmy nieśli ludziom światło wiary i ufności w Boga, byśmy doprowadzali innych do żywej wiary i do sakramentów Twego miłosierdzia.

Niedziela

4. Jezu, Królu chwały, zmiłuj się nad nami

Jesteś nieśmiertelnym Królem chwały, o Chryste! Po Twoim chwalebnym zmartwychwstaniu Ojciec Przedwieczny powierzył Tobie panowanie, chwałę i władzę królewską. Panowanie Twoje jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Królestwo Twoje nie ulegnie zagładzie (por. Dn 7,14). Wszechmogący sam utwierdza tron Twego królestwa na wieki (por. 2 Sm 7,13). On ustanowił Cię „największym wśród królów ziemi” (Ps 89,28).

Twoje królestwo, Panie, przybliżyło się do ludzi dzięki Twemu wcieleniu i Twej żywej obecności na ziemi, poprzez Twoją naukę i cuda, spisane w Ewangelii, oraz przez Twoją mękę i śmierć, gdy zostałeś wywyższony ponad ziemię na tronie krzyża jako „Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski” (J 19,19). Od tamtej pory przyciągasz swymi rozpiętymi ramionami wszystkich do siebie (por. J 12,32), i otaczasz swego Ojca chwałą na ziemi przez to, że wypełniłeś dzieło, które dał Ci do wykonania. Sam też zostałeś otoczony przez Ojca chwałą, którą miałeś przed powstaniem świata (J 17,4-5).

Twoje królestwo, Panie, przybliżyło się przez Twe chwalebne zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i zesłanie Ducha Świętego w Kościele świętym, w którym zamieszkałeś jako Jego Głowa, w którym nieustannie wstawiasz się za całą ludzkością do Ojca, w którym jesteś obecny w najświętszych postaciach eucharystycznych, w których działasz przez apostołów, z Piotrem na czele i ich następców, przez wiernych Tobie pasterzy i uczniów wszystkich czasów, a także przez naszą gorliwość w modlitwie i czynach. Z tych, którzy uwierzyli w Ciebie, powołałeś nowy Lud Boży, który „jest przecież potężnym załącznikiem jedności, nadziei i zbawienia dla całego rodzaju ludzkiego” (KK 9). Spraw, Panie, niech chrześcijanie coraz ściślej jednoczą się z Tobą, a swoim życiem świadczą o Twoim królestwie i szerzą Twoje królestwo! Niech twoja moc, Królu chwały, w pełni nas umacnia (por. Kol 1,11), bo bez Ciebie nic dobrego nie moglibyśmy uczynić.

Z radością dziękujemy Ci, Ojcze, że nas uwolniłeś spod władzy ciemności i przeniosłeś „do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie – odpuszczenie grzechów” (Kol 1,13-14). A gdy przyjdiesz, Chryste, na końcu czasów jako nieśmiertelny Król całego wszechświata, i wszyscy aniołowie z Tobą, wtedy zasiądziesz na swoim tronie pełnym chwały, by odbyć są ostateczny.

Zgromadzą się przed Tobą wszystkie narody, a Ty oddzielisz jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów (por. Mt 23,32). I ujrzy Cię wszelkie oko i wszyscy, którzy Cię przebili (por. Ap 1,25). A na szacie i na biodrze swym masz wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW (por. Ap 19,16).

Poniedziałek

5. Jezus, słońce sprawiedliwości, zmiłuj się nad nami „Oto nadchodzi dzień palący jak piec” (Ml 3,19), dzień sądu. Dla nas, czczących imię Boże, „wезде słońce sprawiedliwości i uzdrowienia” (Mt 3,20) w Jego promieniach. „A wszyscy pyszni i wszyscy czyniący nieprawość będą słomą, więc spali ich ten nadchodzący dzień” (Ml 3,19).

Panie Jezus, wszyscy zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej. Przyszedłeś, by wystąpić odkupienie i zbawienie wszystkim ludziom, bo Bóg jest Bogiem wszystkich, i żydów, i pogan. Zbawcza sprawiedliwość Boża jest darem zapowiadany w Prawie (por. Rdz 15,6), świadczili o niej prorocy (por. Iz 51; Ez 36; Oz 14; Jl 3; So 3), a objawiona została w Ewangelii.

Jednak człowiek może i powinien odpowiedzieć bogu na ten dar: przyjąć prawdę o odkupieniu przyniesionym przez Jezusa Chrystusa (por. Rz 10,9), uznać w Nim Syna Bożego, którego posłał Ojciec, całkowicie przylgnąć do Niego, zawierzyć Mu całego siebie i przyjąć chrzest, który zanurza w Jego śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu.

Wówczas Bóg odpuszcza człowiekowi grzechy popełnione dawniej, obdarza dziecięctwem Bożym i udziałem w wewnętrznym życiu Bożym. Darmo, z Jego łaski, mocą odkupienia, które jest w Jezusie Chrystusie. Tak ujawnia się w obecnym czasie Boża sprawiedliwość (por. Rz 3,22-26). Jest ona przejawem nieskończonego miłosierdzia Bożego i dobroci Bożej. Jest to sprawiedliwość prowadząca ludzi przez łaskę – do życia wiecznego (Rz 3,24). Jego podstawą jest potęga Boga Najwyższego (por. Mdr 12,16). A Prawem: nieskończona, niepojęta miłość Boga do człowieka, który pragnie każdego grzesznika przygarnąć do swego miłosiernego Serca. Bóg nie wahał się wydać swego jednorodzonego Syna na śmierć i pohańbienie, by nas ocalić od śmierci wiecznej. I Jezus, w jedności z Ojcem, wydał się w ręce ludzi, by uczynić zadość Bożej sprawiedliwości.

Jakże wielka to tajemnica! Nie obalamy Prawa. „Żadną miarą! Tylko Prawo właściwie ustawiamy” (Rz 3,31) – w świetle miłosiernej miłości Bożej.

„Starajcie się naprzód o królestwo <Boga> i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane (Mt 6,33). „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni” (Mt 5,6). „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko co złe o was. Ciescie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami” (Mt 5,10-12). „Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony” (Mt 24,13).

Wtorek

6. Jezus, Synu Maryi Panny, zmiłuj się nad nami „Od Księgi rodzaju aż do Apokalipsy Pismo Święte wskazuje na Tę, która była Matką i towarzyszką Zbawiciela”, Matką Syna Bożego – Jezusa Chrystusa – Odkupiciela świata. Po grzechu pierwotnym pierwszych ludzi, przed wypędzeniem z raju, Bóg zapowiada zwycięstwo Potomka Niewiasty, Pogromcę szatana (por. Rdz 3, 15).

Potwierdza to później przez proroków: „Oto PANNA pocznie i porodzi Syna, i nazwie go imieniem EMMANUEL” (Iz 7,14), „to znaczy Bóg z nami” (Mt 1,23). Z Betlejem, miasta Dawidowego, „wyjdzie dla mnie Ten, który będzie władcą w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności” (Mi 5,1) „Powstanie On i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana, Boga swego. (...) Odtąd rozciągnie swą potęgę aż po krańce ziemi” (Mi 5,3).

Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo” (Ga 4, 4-5). „Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego naro-

du: dziś bowiem w miście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan” (Łk 2,10-11).

Jezus Chrystus, jednorodzony Syn Ojca Przedwiecznego, „zstąpił z nieba i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy, i stał się Człowiekiem”. Józef uwierzył, że „z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło” (Mt 1, 20). Bez udziału mężczyzny. „To oznacza, że w swym Człowieczeństwie Jezus jest wyłącznie Synem Maryi (...) To oznacza zarazem, że Ojcem Jezusa jest sam Bóg. Dlatego Jezus jest prawdziwym Bogiem – Synem Bożym”. Sam Jezus Chrystus kilkakrotnie potwierdza, że jest zapowiedzianym Mesjaszem, Synem Boga żywego, wreszcie samym Bogiem (por. Mt 16,16-17; J1,49-51; 11,25-27). Jezus rzekł do faryzeuszów: „Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie że JA JESTEM” (J 8,28); Jeżeli bowiem nie uwierzycie, że JA JESTEM, pomrzecie w grzechach waszych” (J 8,24); „Zanim Abraham stał się , JA JESTEM” (J 8,58). „A najwyższy kapłan rzekł do Niego: „Zaklinam cię na Boga żywego, powiedz nam : Czy ty jesteś Mesjasz, Syn Boży?” Jezus mu odpowiedział: Tak. Ja nim jestem” (Mt 26, 63-64; por. Mk 14,61-62; Łk 22,67-68).

Żegnając się z apostołami przed swym wniebowstąpieniem, Jezus potwierdza, że jest zapowiedzianym przez proroków Emmanuelem. Mówi: „A oto Ja jestem z wami, przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20)

Środa

7 Jezu najmiłszy, zmiłuj się nad nami

„Jakież to jest ten twój miły z najmiłszych, o najpiękniejsza z niewiast?” (Pnp 5,9). O najpiękniejsza z niewiast, przeczysta Dziewico Maryjo, jakież jest ten Twój syn umiłowany? Dlaczego jest On *amabilis*, najbardziej godny czci i miłości?

Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem tworzącym jedno z Ojcem i Duchem Świętym. W Nim, przez Niego i dla Niego wszystko zostało stworzone (por. Kol 1,16; Rz 11,36) i dzięki Niemu także my jesteśmy (por. 1 Kor 8,6b). „Wszystko w Nim ma istnienie” (Kol 1,17b). „W Nim bowiem żyjemy, poruszamy się i jesteśmy” (Dz 17,28). (On) „podtrzymuje wszystko Słowem swej potęgi” (Hbr 1,3).

Jezus Chrystus jest prawdziwym Zbawicielem świata. Został posłany przez Ojca „po to, by świat został przez Niego zbawiony” (J 3,17). Z miłości do mnie i do ciebie dał się przybić do krzyża i umarł za nas w opuszczeniu, pohańbieniu i okrutnych męczarniach, żeby nas wyzwolić z niewoli grzechu, śmierci i szatana oraz doprowadzić nas do Domu Ojca.

„Za (wielką) bowiem cenę zostaliście nabyci” (1 Kor 6,20). Jezus Chrystus po swoim zmarłychwstaniu i wniebowstąpieniu wyniesiony po prawicy Boga Ojca Wszechmogącego, obdarzony pełnią Boskiej władzy, zesłał swemu Kościołowi Ducha Świętego, tak jak obiecał (por. J 15,26; 16,7-15). Jeśli Jezus nie umarłby za nas, Pocieszyciel nie przyszedłby do nas (por. J 16,7).

W czasach Kościoła świętego wszyscy wierzący w Chrystusa są w jednym Duchu chrzczeni, „aby stanowić jedno Ciało” (1 Kor 12,13), trwać w Chrystusie (J 15,4) i stawać się jedno z Nim.

Z miłości do nas Jezus Chrystus pozostaje cały czas Głową Kościoła, który nabył własną krwią i założył dla zbawienia ludzi (KK 3). Sam rządzi swoim Kościołem przez papieża i biskupów w jedności wiary, sakramentów i zwierzchnictwa, dążąc do zgromadzenia w jedno całej ludzkości w jedności Ducha Świętego (KK 13,14). Hojnie wyposażył swój Kościół w dobra niebiańskie – „w pełnię środków zbawczych”. I sam pozostaje w Nim jako dawca i dar nieskończony.

Z niepojętej, szaleńczej miłości do człowieka stał się naszym niewolnikiem i więźniem tabernakulum, narażonym na lekceważenie, odrzucenie i profanację przez człowieka. Dopuszczając nas do tajemnic swego życia, współkształtuje w nas swój Kościół, jako swoją Oblubienicę, i pragnie, by Jego wierni na ziemi zdążali i doszli do całej pełni Bożej (por. KK 7; Ef 3,19). Jezus Chrystus, jednorodzony Syn Boga i Syn Maryi, jest naprawdę godny największej czci i miłości.

Ogłoszenia

1. Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Postuga modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz na stronie internetowej:
<https://www.miriam.rzeszow.pl/zapisy/zapisz-sie-na-modlitwe-wstawiennicza/>.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Za pozostałe osoby, intencje można umieszczać na portalu zywawiara.pl.
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omadlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
- i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.

Redaktor biuletynu: Ewelina Konieczna • Biuletyn przeznaczony jest wyłącznie do użytku wewnętrznego •

• telefon Wspólnoty i pogotowie modlitewne: ☎ 884.31.51.51 • e-mail: miriam.rzeszow@gmail.com •

• www.miriam.rzeszow.pl • www.facebook.com/miriam.rzeszow •

• • •